Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26468
Copyright: Admont, Benediktinerstift

rabor. quo huiusmodi roboret asserio. Fratrem
quendam gennadium medicum s̄ notissimum atq;
carissimū. refert apud cartaginē fuisse. quē
erga pauperū curā inpura misericordia facillimoq;
animo benignissimū extitisse testatur. Qui
tam ergo gnanduus dubitabat. utrum esset ulla
uita post mortem. Huic ergo mentē excepe misericor.
quo ds nullumodo desereret. apparuit illi iuso
mnus conspicuus iuuenis & dignus. eiq; dixit.
Sequere me. qui dum sequeretur uenit ad quan
dam ciuitatem. ubi audire cepit ad dextram
partē sonum suauissime canticenē. ultra solitā
notā q; suauitatē. Tunc illo interrogante quid
nā esset. ymnos ēē dixit beatorū atq; sc̄orū.
A sinistra autē parte quid se audisse retulit. ñ
satis meminit. Cuiuglabat & somnuū fugit. tamē
q; de illo. quamū de somno cogitabat. alia ū
nocte ecce idē iuuenis eidē rursus apparuit.
atq; ab illo utrū cognoscerē interrogabat. Re
spondit ille qd bene eū pleneq; cognoscerē.
Tunc ille quesiuit ubi se nosset. Ex memorie
de fuit quid ille idē responderet. totū q; illud
ymnos q; sc̄orū ad quos audiendos eo duē uenerat.